

værelse. Derfor er Quislings politikk først og fremst *arbeidervennlig*. Når en stor del av våre arbeidere ennå ikke har forstått dette, så skyldes det Quislings avsløring av de marxistiske lederes revolusjonspolitikk, som i virkeligheten er den største hindring for et solidarisk samarbeide mellom alle klasser i folket. De marxistiske ledere, som derved ser sine revolusjonsplaner truet, forsøker med alle midler å forvrengte dette forhold for ikke å miste sine tilhengere blandt de norske arbeidere.

Hele Quislings virke er først og fremst preget av hans store kjærlighet til land og folk, og hans vilje til med alle sine evner å gå inn for gjenreisningen av vårt folk uten tanke på egen vinning eller annen personlig fordel. Og det er nettopp dette utrettelige og uegennyttige arbeide som har irritert våre partipolitikere så over all måte, at de ikke har skydd noe middel til å sverte ham og forvrengte hans uttalelser til ugjenkjennelighet. Jeg minner om hvordan det gikk rundt i hele landets presse da Bonde-regjeringen blev fellet, at Quisling skulde ha uttalt at han vilde «egle folk op». Det var nøiaktig det motsatte han gav uttrykk for i sin tale.

Han sier selv herom: «Det som jeg sa var at de nuværende politiske motsetninger var en kamp mellom livssyn, og at denne kamp derfor nødvendigvis må bli bitter, men at jeg holdt på ridderlighet også i disse ting, og ikke engang vilde svare på den nedrakning som jeg hadde vært utsatt for også fra det parti, som nu styrtet Bonde-regjeringen på en så daddelverdigg måte. Riktignok sa jeg at nu var det vår tur, om vi vilde, til å følge Mowinekels og andres eksempel og reise land og strand rundt «og egle folk op». Men jeg tilføiet (og enhver kan av det stenografiske referat overbevise sig om at så er tilfelle): «vi skal *ikke* egle dem op, men vi skal *vekke* dem, vi skal *reise* dem». Og det var nettopp denne motsetning som jeg vilde gi uttrykk for, og som er den karakteristiske motsetning mellom en personlig og usaklig agitasjon, og deres virke som setter sak foran personlige hensyn. Likesom det er typisk for partisyke demagoger bare å drive med løfter og smiger til folket, istedenfor å kreve innsats og ofre. Jeg for min del akter ikke å appellere til folks slette instinkter, men til deres sunde fornuft og til de edle og dype følelser hos enhver nordmann. Jeg holder mig fjernt fra såvel personligheter som fra kompromisser.»

Og det er nettopp derfor folket samler sig om Quisling, tross alle bakvaskelser og personlig forfølgelse fra de marxistiske og borgerlige partipolitikeres side, eller kanskje nettopp derfor. For der er da ennå menn i Norge som reagerer overfor denslags løgnpropaganda og personlig forfølgelse som Vidkun Quisling og Nasjonal Samling er utsatt for.

Men sannheten *vil* engang komme frem og Nasjonal Samlings ideer *vil* seire i vårt land, selv om det først skjer efter mange skuffelser og nederlag. Den flokk som slutter sig til Vidkun Quisling og hans politikk blir større dag for dag, ikke minst fordi *han selv er en mann som stiller krav til sig selv før han stiller krav til andre.*

Gulbrand Lunde.

111931

QUISLING